

— да върне делото на Общия съд за произнасяне по същество по жалбата за отмяна,

— да осъди НВ да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си Комисията посочва едно-единствено основание за отмяна, а именно грешка при прилагане на правото.

Според Комисията Общият съд неправилно е приел, че Решение C(2019) 7318 final и Решение C(2019) 7319 са от договорно естество.

Следователно неправилното квалифициране на договорното естество на тези две вземания е довело съгласно съдебната практика ADR (C-584/17) до неправилна отмяна на Решение C(2021) 3339 final на Комисията от 5 май 2021 г. и на Решение C(2021) 3340 final на Комисията от 5 май 2021 г., които са предмет на настоящата жалба.

Преюдициално запитване от Sąd Rejonowy w Słupsku (Полша), постъпило на 19 септември 2022 г. — Наказателно производство срещу M.S., J.W. и M.P.

(Дело C-603/22)

(2023/C 24/30)

Език на производството: полски

Запитваща юрисдикция

Sąd Rejonowy w Słupsku

Страни в главното производство

M.S., J.W., M.P., Prokurator Rejonowy w Słupsku и D.G., особен представител на M.B. и B.B.

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 6, параграфи 1 и 2, параграф 3, буква а) и параграф 7 и член 18 във връзка със съображения 25, 26 и 27 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че от момента на привличането като обвиняем на ненавършило 18-годишна възраст лице органите на наказателното производство са длъжни да осигурят на детето правото да ползва служебна адвокатска защита, ако то няма избран адвокат (понеже детето и носителят на родителската отговорност не са осигурили сами адвокатска защита), и да осигурят участието на защитника в процесуалните действия от досъдебното производство като разпита на ненавършилия пълнолетие в качеството на обвиняем, и че не допускат извършването на процесуални действия като разпит на ненавършило пълнолетие лице без участието на защитник?
- 2) Трябва ли член 6, параграфи 6 и 8 във връзка със съображения 16, 30, 31 и 32 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, да се тълкува в смисъл, че дерогиране на правото да се получи адвокатска защита без неоправдано забавяне в никакъв случай не е допустимо при дела относно престъпления, които се наказват с лишаване от свобода, а временната дерогация от прилагането на правото на адвокатска защита по смисъла на член 6, параграф 8 от Директивата е възможна само в досъдебното производство и само при наличието на точно изброените обстоятелства по член 6, параграф 8, букви а) и б), които трябва да са изрично посочени в принципно подлежащото на обжалване решение за провеждане на разпита в отсъствието на адвокат?

- 3) При утвърдителен отговор на поне един от първите два въпроса трябва ли посочените разпоредби на Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални разпоредби като:
- а) член 301, второ изречение от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно който разпитът на обвиняемия се извършва с участието на упълномощен защитник само по искане на обвиняемия, а неявяването на защитник не е пречка за разпита;
 - б) член 79, параграф 3 от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно който за лицата, които не са навършили 18 години (член 79, параграф 1, точка 1 от Наказателно-процесуалния кодекс), участието на защитник е задължително само в съдебното заседание и в онези заседания, в които е задължително участието на подсъдимия, тоест в съдебната фаза?
- 4) Трябва ли посочените в първия и втория въпрос разпоредби, а също и принципът на предимство и принципът на директния ефект на директивите да се тълкуват в смисъл, че оправомощават (съответно задължават) националния съд, който разглежда наказателно дело от обхвата на Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, и всички държавни органи да оставят без приложение несъвместимите с Директивата разпоредби на националното право като посочените в третия въпрос и вследствие на това — поради изтичането на срока за транспониране — вместо националната норма да прилагат упоменатите норми на Директивата с директен ефект?
- 5) Трябва ли член 6, параграфи 1, 2, 3 и 7 и член 18 във връзка с член 2, параграфи 1 и 2 във връзка със съображения 11, 25 и 26 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, във връзка с член 13 и съображение 50 от Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане⁽²⁾ да се тълкуват в смисъл, че държавата членка гарантира служебна правна помощ на заподозрените и обвиняемите в наказателното производство, които в момента на образуването на производството спрямо тях са били деца, но впоследствие са навършили 18 години, като тази помощ е задължителна до приключването на производството с влязъл в сила акт?
- 6) При утвърдителен отговор на петия въпрос трябва ли упоменатите разпоредби на Директивата да се тълкуват в смисъл, че не допускат национални разпоредби като член 79, параграф 1, точка 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно който в наказателното производство подсъдимият трябва да има защитник само докато не навърши 18 години?
- 7) Трябва ли посочените в петия въпрос разпоредби, а също и принципът на предимство и принципът на директния ефект на директивите да се тълкуват в смисъл, че оправомощават (съответно задължават) националния съд, който разглежда наказателно дело от обхвата на Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, и всички държавни органи да оставят без приложение несъвместимите с Директивата разпоредби на националното право като посочените в петия въпрос и да прилагат разпоредбите на националното право като член 79, параграф 2 от Наказателно-процесуалния кодекс въз основа на съвместимо с Директивата тяхно тълкуване (съответстващо тълкуване), което означава да продължават служебната защита на подсъдимия, който към момента на привличането му като обвиняем е бил под 18-годишна възраст, но впоследствие, в хода на производството, е навършил 18 години, и спрямо когото все още е в ход наказателното производство, до приключването на производството с влязъл в сила акт, ако се приеме, че това е необходимо предвид наличието на обстоятелства, които затрудняват защитата, или пък — поради изтичането на срока за транспониране — вместо националната норма да прилагат упоменатите норми на Директивата с директен ефект?
- 8) Трябва ли член 4, параграфи 1—3 във връзка със съображения 18, 19 и 22 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, и член 3, параграф 2 във връзка със съображения 19 и 26 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство⁽³⁾ да се тълкуват в смисъл, че не по-късно от първия разпит на обвиняемия в производството пред полицията или пред друг компетентен орган компетентните органи (прокуратура, полиция) са длъжни незабавно да уведомят както обвиняемия, така и носителя на родителската отговорност за правата, които са от съществено значение за гарантиране на справедливостта на производството, и за процесуалните стъпки в производството,

и в частност за задължението ненавършилият пълнолетие обвиняем да има защитник и за последиците от неупълномощаване на избран защитник за ненавършилия пълнолетие обвиняем (назначаване на служебен защитник), като по отношение на обвиняемите деца тази информация трябва да се предостави на прост и достъпен език, подходящ за възрастта на ненавършилото пълнолетие лице?

- 9) Трябва ли член 7, параграфи 1 и 2 във връзка със съображение 31 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство ⁽⁴⁾ във връзка с член 3, параграф 1, буква д) и параграф 2 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство да се тълкуват в смисъл, че органите на държавата членка, които провеждат наказателно производство с участието на заподозрян или обвиняем, който е дете, са длъжни да запознаят това дете по разбираем и подходящ за възрастта му начин с правото му да запази мълчание и да не се самоуличава?
- 10) Трябва ли член 4, параграфи 1—3 във връзка със съображения 18, 19 и 22 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, и член 3, параграф 2 във връзка със съображения 19 и 26 от Директива 2012/13/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 май 2012 година относно правото на информация в наказателното производство да се тълкуват в смисъл, че съдържащото се в тези разпоредби изискване не е изпълнено, ако точно преди разпита на ненавършилото пълнолетие лице е връчена обща декларация относно правата, която не е съобразена с особените права, произтичащи от прилагането на Директива 2016/800, и при това въпросната декларация е връчена само на обвиняемия, явил се без защитник, но не и на носителя на родителската отговорност, при положение че освен това декларацията е формулирана на неподходящ за възрастта на обвиняемия език?
- 11) Трябва ли членове 18 и 19 във връзка със съображение 26 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, и член 12, параграф 2 във връзка със съображение 50 от Директива 2013/48/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 22 октомври 2013 година относно правото на достъп до адвокат в наказателното производство и в производството по европейска заповед за арест и относно правото на уведомяване на трето лице при задържане и на осъществяване на връзка с трети лица и консулски органи през периода на задържане във връзка с член 7, параграфи 1 и 2 във връзка с член 10, параграф 2 във връзка със съображение 44 от Директива (ЕС) 2016/343 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно укрепването на някои аспекти на презумпцията за невинност и на правото на лицата да присъстват на съдебния процес в наказателното производство, както и принципът на справедлив съдебен процес да се тълкуват в смисъл, че — когато става дума за обяснения, дадени от обвиняемия по време на полицейски разпит, проведен без достъп до адвокат и без надлежно уведомяване на обвиняемия за правата му, без информиране на носителя на родителската отговорност за правата и за общите аспекти, свързани с хода на производството, каквато информация детето има право да получи съгласно член 4 от Директивата — задължават (съответно оправомощават) националния съд, който разглежда наказателно дело от обхвата на посочените директиви, и всички държавни органи да се погрижат да поставят заподозрените или обвиняемите в същото положение, в което биха се намирали, ако не бяха извършени нарушения, и съответно да не вземат предвид такива доказателства, особено когато събраната при такъв разпит уличаваща информация е трябвало да послужи за осъждането на лицето?
- 12) Трябва ли тогава посочените в единадесетия въпрос разпоредби, а също и принципът на предимство и принципът на директния ефект да се тълкуват в смисъл, че изискват от националния съд, който разглежда наказателно дело от обхвата на посочените директиви, и от всички други държавни органи да оставят без приложение несъвместимите с тези директиви разпоредби на националното право като член 168а от Наказателно-процесуалния кодекс, съгласно който не може доказателствата да се приемат за недопустими само защото са събрани в нарушение на процесуалните правила или чрез престъплението по член 1, параграф 1 от Наказателния кодекс, освен ако не са събрани при изпълнението на служебните задължения на орган на власт по повод на: убийство, умишлено нанасяне на телесна повреда или противозаконно лишаване от свобода?
- 13) Трябва ли член 2, параграф 1 от Директива (ЕС) 2016/800 на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2016 година относно процесуалните гаранции за децата, които са заподозрени или обвиняеми в рамките на наказателното производство, във връзка с член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и принципа на ефективност на правото на Съюза да се тълкува в смисъл, че като орган, който участва в осъществяването на правосъдието, следи за спазването на законността и същевременно е господар на досъдебното производство, прокурорът е длъжен в досъдебното производство да осигурява ефективна правна защита по въпросите от приложното поле на посочената директива и че при ефективното прилагане на правото на Съюза е длъжен да гарантира своята независимост и безпристрастност?

14) При утвърдителен отговор на който и да е измежду първия, втория, третия, четвъртия, петия, шестия, седмия, осмия, деветия, десетия, единадесетия и дванадесетия въпрос и особено при утвърдителен отговор на тринадесетия въпрос трябва ли член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС (принцип на ефективната правна защита) във връзка с член 2 ДЕС, и в частност във връзка с принципа на зачитане на правовата държава съгласно тълкуването му в практиката на Съда (решение от 21 декември 2021 г., *Înalta Curte de Casație și Justiție и Tribunalul Bihor*, C-357/19, C-379/19, C-547/19, C-811/19 и C-840/19, EU:C:2021:1034), както и принципът на съдийската независимост по член 19, параграф 1, втора алинея ДЕС и член 47 от Хартата на основните права съгласно тълкуването му в практиката на Съда (решение от 27 февруари 2018 г., *Associação Sindical dos Juizes Portugueses*, C-64/16, EU:C:2018:117), да се тълкуват в смисъл, че предвид възможността за косвено упражняване на натиск върху съдиите и предвид възможността на главния прокурор да дава задължителни указания на долустоящите прокурори в това отношение тези принципи не допускат национално законодателство, съгласно което прокуратурата е зависима от орган на изпълнителната власт като министъра на правосъдието, нито допускат национални правни уредби, които ограничават независимостта на съда и на прокурора при прилагането на правото на Съюза, и по-конкретно:

- а) член 130, параграф 1 от Закона от 27 юли 2001 г. за устройството на общите съдилища, който позволява на министъра на правосъдието — във връзка със задължението на прокурорите да съобщават за случаите, при които съдът се е произнесъл при прилагане на правото на Съюза — да отстранява временно от длъжност съдии до вземането на решение от дисциплинарния съд, за не повече от един месец, ако поради вида на извършеното от съдията нарушение, изразяващо се всъщност в пряко прилагане на правото на Съюза, министърът на правосъдието намери, че престижът на съда и основните интереси на службата изискват налагането на такава мярка;
- б) член 1, параграф 2, член 3, параграф 1, точки 1 и 3 и член 7, параграфи 1—6 и 8, а също и член 13, параграфи 1 и 2 от Закона от 28 февруари 2016 г. за прокуратурата, които в своята взаимовръзка създават възможност за министъра на правосъдието, който същевременно е главен прокурор и ръководител на прокуратурата, да издава указания, които са задължителни за долустоящите прокурори включително в частта, в която ограничават или затрудняват прякото прилагане на правото на Съюза?

⁽¹⁾ ОВ L 132, 2016 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 294, 2013 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 142, 2012 г., стр. 1.

⁽⁴⁾ ОВ L 65, 2016 г., стр. 1.

**Жалба, подадена на 23 септември 2022 г. от Tigercat International Inc. срещу решението,
постановено от Общия съд (втори състав) на 13 юли 2022 г. по дело T-251/21, Tigercat International
Inc./EUIPO**

(Дело C-612/22 P)

(2023/С 24/31)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tigercat International Inc. (представители: B. Führmeyer, Rechtsanwalt, E. B. Matthes, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Европейска служба за интелектуална собственост (EUIPO), Caterpillar Inc.

С определение от 5 декември 2022 г. Съдът (състав по допускането на обжалването) постановява, че не допуска обжалването и че Tigercat International Inc. понася направените от него съдебни разноски.